

Marec 2018

XVII. ročník, č. 1

# Vydriduch



... a svet je krajší a lepší

# Úvod

Ahojte, Vydry :):

Marec obvykle patrí medzi tie škaredé mesiace, keď je vonku zamračené, tráva je hnedá a zľahnutá po zime, sem-tam ešte napadne po dlhej zime



už na nervy lezúci sneh, fúka vietor, skučí medzi oknami a na stromoch sa ohýbajú holé konáre pripomínajúce mŕtve pahýle, nikam sa nedá ísť, lebo pôda zmení skupenstvo na všadeprítomné blato.

A predsa, keď sa obzriem dozadu, zisťujem, že náš tohtoročný marec bol napriek týmto nepríjemným prírodným podmienkam skautsky veľmi bohatý. Zablatili sme sa na Kapušianskom hrade, na kost' sme zmrzli na eko brigáde Nad jazerom a pobavili sme sa na akčnom Amazing city. K tomu dodám, že Svište s Veveričkami to celé „zapili“ na prespávačke v klubovni a Ondatry u Kami v Zdoobe. A aby som nezabudla, mali sme aj jednu výnimočnú oddielovku k odloženému Dňu zamyslenia, na ktorej sa stretli historické osobnosti nášho oddielu. Intenzívne som tam cítila závan z minulosti a silu tej skutočnosti, že vzťahy medzi nami sa formujú už neuveriteľných 25 rokov. Tak vytvárajme tú deviatkarskú históriu ďalej. Víťam medzi nami Pat'ku, našu novú členku, ktorej sa veľmi teším. A... Počúvajte, to aj vy od 17. marca počítate body, keď vidíte na zemi vyhodenuú sklenenú fľašu? Lebo ja áno :).

Juháska

**Šéfredaktorka:**

Anna Fabianová (Anička)

**Autorky článkov:**

Paulína Fatureová (Ryba),  
Michaela Királyová (Malpa),  
Dominika Kolomazníková (Nika),  
Lucia Košťalová (Luna),  
Jana Vinterová (Juháska, ŽVM),  
Amália Vinterová (Amálka),  
Adriána Čikotová (Ad'ka)  
Klára Juhásová (Čurč)

**Grafika a zalomenie**

Simona Fabianová (Sima)

Vyšlo 30. 3. 2018, náklad 50 ks.

## Obsah

|                                     |    |
|-------------------------------------|----|
| Amazing city.....                   | 3  |
| Cestou necestou III.....            | 4  |
| Výlet na Kapušiansky hrad.....      | 5  |
| Ako sa vybaľiť po akcii.....        | 6  |
| Keď budem veľká.....                | 7  |
| Zo starých kroník.....              | 8  |
| Eko brigáda.....                    | 9  |
| Staré oddielové múdrosti.....       | 10 |
| Vlčiacke stránky.....               | 12 |
| Čo sa stalo za posledný mesiac..... | 14 |
| Nedelná chvíľka poézie.....         | 15 |
| Informácie.....                     | 16 |

# Amazing city (24. 3. 2018)



Všetko sa to začalo v sobotu 24. 3. o deviatej stretnutím v Mestskom parku pri altánku. Po dlhom privítaní s ľuďmi, ktorých sme dlho nevideli, nastala klasická rutina – rozdelenie do štyroch tímov. Možno vás to prekvapí, ale toto bola jedna z mála akcií, kde prišlo viac dievčat ako chlapcov.

Prišla chvíľa na oboznámenie s pravidlami a rozdanie obálok, v ktorých boli úlohy plus pomôcky, ako napríklad peniaze alebo sviečka. Odbilo trištvrte na desať a všetky tímy vyrazili.

Úlohy boli veľmi zaujímavé a niektoré vám tu napíšem. Napríklad kúpiť rybičku a darovať ju Johnymu k meninám alebo vyčistiť záchod v Auparku (mňam :D). Nesmiem zabudnúť ani na zadanie vyjsť pešo v Novej nemocnici na 17. poschodie a zapamätať si niektoré oddelenia. Táto úloha bola obhájená výrokom: „V zdravom tele zdravý duch.“ To mi pripomína, že jedna z posledných úloh bola: ísť do Mc'Donaldu a kúpiť toľko cheeseburgrov, koľko dohromady hodíme dvoma kockami! Vážne?! Neviem, čo má zdravie spoločné s americkými odpadkami (no jedlom sa to nedá nazvať), ale podľa mňa by sme ako skauti mali podporovať lokálne zdroje a potraviny.

No a na zhrnutie: akcia bola super a určite odporúčam sa pripojiť aj na budúci rok. Bola skvelá atmosféra a dobre sme pokecali. A aby som nikomu neodoprela poctu, vyhral tím Endy a spol. Táto akcia dobre padla na stmelenie zboru, keďže sme to mali s chalanmi, čo bolo podľa mňa super. Tot' vsjo.



Malpa



Podľa mňa bolo super, že sme to mali s chlapcami. Úlohy boli prepracované, a aj keď sme niektoré nestihli, myslím, že sme si to dosť užili spolu ako zbor. A nech si hovorí každý, čo chce, tie cheeseburgery boli najlepšie.

Rybka

# Cestou necestou III.

.....

Koncom augusta, počas svojho úplne prvého týždňa na Islande, som sa rozhodla prejsť sa k vodopádom neďaleko od umeleckej rezidencie Freezer, v ktorej som pôsobila. Keď som už bola pri tých vodopádoch, všimla som si troch mužov, ktorí zjavne natáčali film; jeden z nich držal v ruke diaľkové ovládanie od dronu, čo nám krúžil nad hlavami, zatiaľ čo ostatní dvaja sa sústredene pozerali na vintage vyzerajúce kreslo, ktoré sa zdalo byť hlavným aktérom tohto filmu. Moja zvedavosť mi nedala inak, a tak som k nim podišla bližšie a začala rozhovor. Chvilu sme sa rozprávali, neskôr sme aj spolu kráčali späť k ich autu a oni mi navrhli, že ma odvezú do najbližšieho mestečka s názvom Ríf.

Keďže ich obrovské terénne auto bolo celé naplnené materiálom na nakrúcanie, neostávalo mi nič iné, len sa posadiť do kufra auta, na to už spomínané cool retro kreslo. Keď som vystupovala, jeden z mužov si ešte narýchlo popýtal moju e-mailovú adresu hovoriac, že mi pošle ten film hneď, ako bude dokončený. Brala som to ako zábavnú historku zo svojho prvého týždňa na Islande a popravde som si myslela, že už o týchto ľuďoch nebudem nikdy počuť...

O pol roka neskôr, práve v týchto dňoch, som pochopila, že už mám dost žitia v strede ničoho a že by som sa rada presťahovala do hlavného mesta Islandu. Jeden večer som odpísala na úplne prvý inzerát na dom v Reykjavíku, ktorý ma zaujal. Hneď nasledujúce ráno som už volala s dievčaťom, ktoré tento dom ponúkalo, avšak povedalo mi, že, nanešťastie, už dalo túto voľnú izbu niekomu inému. Keďže to bolo veľmi milé dievča, rozhodlo sa mi pomôcť a popýtať sa svojich rodičov, či majú nejaké nápady, aby spoločne prišli na vhodné riešenie. Len čo ma spomenulo svojmu ockovi, ten v momente zahlásil: Slovenka z Rífu? Dominika?! Veď ja to dievča poznám!

Možno mi ani neuveríte, ale ocko mojej novej spolubývajúcej je jeden z tých pánov, ktorí v lete nakrúcali film pri vodopádoch. Je pravda, že Island je malý a veľmi často mám pocit, že každý každého pozná, resp. každý pozná mňa, haha. Ale aj tak! Život je nepredvídateľný. Jeden deň sa usmejete na človeka na ulici a o pol roka neskôr vám zachráni kožu.

Tak, čo si myslíte, náhoda alebo to tak celé malo byť?



Nika



# Výlet na Kapušiansky hrad (10. 3. 2018)



10. 3. sme sa o 7.10 zišli na ŽS. Kúpili sme si lístky a hurá do vlaku. Keď sme vystúpili a išli trošku ďalej, narazili sme na dve cesty, obidve viedli k hradu, no my sme si zvolili tú kratšiu, ale strmšiu... nevádi, aspoň sme tam boli skôr.

Síce bola hmla, ale výhľad bol krásny, zo začiatku sme sa cítili ako v nebi :P, všade dookola mraky. Sadli sme si na kamene a dali sme si jedlo. Pozreli sme si hrad, každý zvlášť, robili sme si fotky a tak, mali sme šťastie, že okrem nás tam nikto nebol, takže sme si mohli robiť, čo chceme. Potom sme začali spievať Juháske k narodeninám, dali sme si tiramisu a chvíľku posedeli. Keď sme si pochutnali na koláčiku, Juháska nám začala vysvetľovať hru.

Rozdelili sme sa do dvoch tímov, určili sme si územia a do stredu sa dali papierové loptičky (ktoré sme si mohli zobrať, až keď sa odštartovala hra, zobrať sme si ich mohli toľko, koľko unesieme).

Dostali sme obálku, ktorú sme mali schovať na našom území. Úlohou každého tímu bolo hľadať tú obálku na území toho druhého tímu, avšak po celý čas sme sa ohadzovali loptičkami, bolo jedno, na čom území si bola, vždy sme sa mohli ohadzovať. Keď ťa niekto trafil, musela si sa na svojom území postaviť a so zdvihnutou rukou si odrátať 20 sekúnd, no „životov“ si mala len 5. (Prepáčte, že som to tak dlho vysvetľovala, ale bola to zábava, tak som chcela, aby tie, čo tam neboli, pochopili pravidlá... tak pochopili ? :)). Vyhrali.....sme my! Jéééj.



V obálke boli rôzne citáty, ktoré sa týkali kníh. No a vybrali sme sa na autobus.

Cez hory, doly a pod nohami blato, dostali sme sa do dedinky s názvom Fintice, tam sme nasadli na autobus, smer Prešov. Prišli sme do Prešova a išli na vlak, smer Home sweet home :) . Vo vlaku sme si dali obed (niektoré aj skôr), kecali sme a smiali sa.

Už sme tu, tak rozlúčiť sa a tešiť sa na ďalší super výlet.

Vaša Ginny (neviem, či je to fajn prezývka... Tak keď, tak dajte vedieť, či je v poho :P)

# Skautská prax: Ako sa vybalit' po akcii

Ako sa zbaliť na akciu, to sa dozviete už v Nováčikovi. Základ všetci iste vieme, no aj tak pri balení strávime niekedy hodiny času a naše mamky z nás už majú nervy, keď neustále pobeहujeme po byte a pýtame sa ich na každú jednu vec. S rokmi a praxou sa to trochu zlepši, ale stále si na to treba vyhradiť dostatočne veľa času.

Ale čo po akcii? Ako sa vybalit'? Na to príručky neodpovedajú a naše mamky z toho niekedy tiež onemejú. Predtým sa po zemi váľali kusy oblečenia, teraz v ruksaku kusy oblečenia hnijú. Táto zdanlivo jednoduchá vec je pre nás taká náročná, že ju po príchode odsúvame, ako sa len dá.

## V tomto článku sa budem venovať situácii po jednodňovej akcii – výlete.

Po dobrej turistike, hlavne na jar, sme pekne zablatené, preto by sme nemali zabudnúť, že zablatené nohavice a turistické topánky na sedačku nepatria – ani keď sme veľmi vyčerpané. Keď už sme v čistom, prípadne aj trochu najedené, prichádza na rad ruksak. „Veď zajtra si ho vybalím...“ Nie, takto to nepôjde! Ide sa na vec!

Kritické je hlavne nedojedené jedlo. To treba rýchlo vybrať a spýtať sa mamky alebo hladných členov domácnosti, čo s tým ďalej. Obvykle sa rýchlo nájde nejaký dobrovoľník, ktorý ti s tým pomôže, alebo nezjedené rožky so salámou putujú do chladničky a budú jedlé aj neskôr. Ak by ostali v batohu, tak za pár hodín môžu vykvitnúť – začne sa tam tvoriť pleseň, ktorá nie je jedlá. V lepšom prípade jedlo len zoschne, ale aj tak ho už nikto nebude chcieť jesť.

Ďalej nasleduje fľaša s pitím, ktoré treba dopiť alebo vyliat' a následne fľašku vypláchnuť čistou vodou a nechať ju otvorenú vyschnúť.

Ak sme mali so sebou na výprave pršiplášť alebo náhradné oblečenie, treba ich uložiť na ich pôvodné miesto a nenechať ich ležať niekde na stoličke. Taktiež KPZ, šatku, peňaženku a doklady treba uložiť na miesto, kde ich bežne máme doma. Teraz už by mal byť ruksak prázdny, ak chceme byť naozaj dôkladní, môžeme z neho ešte vysypať omrvinky a špinky, treba to robiť nad košom alebo potom pozametat'.

A čím svoj úspech zavýšite? No predsa topánkami :D. topánky hneď po príchode môžu ísť na balkón. Nebudeme si klamať, určite po celom dni nevoňajú. Netreba ich tam ale zabudnúť – to sa stáva veľmi často (niekedy tam ostanú aj týždeň). Topánkam však nalepené zoschnuté blato neprospieva, naopak, výrazne zhoršuje ich funkčnosť (napr. budú viac premokať). Jednoducho zoberte lavór alebo handričku a vyčistite ich. Ak to spravíte po každej akcii, výrazne predĺžite ich život.

Tak čo? Zdá sa vám, že táto téma je pre malé deti? Ale dievčatá... dajme si ruku na srdce a nalejme si čistej vody. Koľko dní vám trvá zahladzovanie stôp po akcii? Návod už máte, ostáva len zapriať veľa síl a odvahy do tejto neľahkej úlohy. Verím, že to zvládnete (aj bez väčšej pomoci rodičov :)).

# Ked' budem veľká, budem...

---

... vodkyňa zboru. Aspoň to si myslí mamka, ale ja nie.\* Ja budem určite učiteľka. Ale vy chcete odo mňa asi počuť viac :).

Tak v prvom rade by som chcela zvládnuť základnú školu sv. Cyrila a Metoda. A potom po 5. ročníku, ak sa mi to podarí, pôjdem het zo školy a prestúpim na Gymnázium Tomáša Akvinského (GTA). Medzi strednou a vysokou školou si dám pauzičku. Každý deň budem chodiť do prírody a do hôr. A potom pôjdem študovať na vysokú školu do Prešova. Každý deň budem chodiť domov do Košíc, nemyslíte si, že budem platiť za internát. A tak.



Ked' všetko toto skončím, nájdem si niekoho pekného a potom budem učiteľka na prvom stupni. Budem učiť 1. a 2. ročník v škole. Bavia ma totiž skoro všetky predmety: slovenčina, matematika, telesná, výtvarná, informatika a tak ďalej. Ešte teraz sa smejem nad fórikmi v našej škole. Marek, ktorý do mňa hádzal zemiaky cez obed, spadnutá handrička na tabuľu za tabuľou... :)

Takéto sú dnes moje predstavy o budúcnosti. A možno nakoniec bude všetko ináč, ktovie...

Amálka

*\* Pozn. red. = mamky: To, že Amálka bude vodkyňou zboru, som raz zahlásila a podotýkam, že to bolo zo srandy. V skutočnosti si myslím navzdory všetkým gender teóriám, že šéfom nášho zboru by mal byť rozhodne chlap, lebo pri počte našich klubovní a technických problémov, ktoré nám tu každoročne vyskakujú, a pri dlhodobom vysokom percentuálnom pomere chlapcov k dievčatám by to žena skrátka nedala. Jedine žeby to bola nejaká všestranne rozvinutá osoba, v ktorej by sa spájali ženský jemnocit s mužskou racionalitou a technickými zručnosťami. A takú sme tu zatiaľ nemali :).*

# Zo starých kroník

.....

Ahojky, sestry skautky! Už máme po Veľkej noci a jar sa už začala. Verím, že sa už na tábor tešíte všetky tak ako ja, keďže to bude môj prvý. Pôvodne som chcela nájsť kroniku, v ktorej bude Tábor levitujúceho hangára a myši v ešuši. No keďže som nemala príležitosť prísť od Aničkinho mailu do klubovne, bude vám musieť stačiť Tábor zdochnutej mačky :) :) .

Vaša Sestra Opica :).

Nedeľa 8. 8. 1999

Dobrý deň !

Máte chren ?

A zase píšem ja. Napriek tomu, že bola nedeľa, pracovali sme, až sa nám z kečiek parilo. S väčšími aj menšími problémami (Teodore som sa už zdôverila) sme zbalili celý tábor do ávie. Lúka bola skoro popoludní úplne vyčistená. Naša radosť z dobre vykonanej práce však netrvala dlho. Tábor sme totiž zbalili tak dôsledne, že spolu so stanmi zmizol aj náš obed a doviezol sa do Košíc namiesto toho, aby robil spoločnosť nám na lúke. Tak sme zjedli tých niekoľko indiánov, ktorí nám ešte zostali (nemyslite si, že sme boli až takí hladní, že sme sa uchýlili ku kanibalizmu, ja hovorím o keksoch) a jablká. V dedine sme si potom kúpili ešte nejaké „žrádlo“, nasadli sme na vlak a...

A čo bolo ďalej? To vám rozpovieme hneď.

Sestra Lyžička

Odkaz pre Teodora: Pozor na konkurenciu. Na scéne sa objavuje veštkyňa Erazma!!!

A zazvonil zvonec, tábora je koniec.

Juháskine poznámky:

1. Áno, autorkou tohto zápisu som ja. Málokto tuší, že moja skutočná skautská prezývka je Lyžica alebo Lyžička. Ako vidíte, nie každá prezývka sa ujme, tá moja „zahynula“ asi po roku a pol a zostala mi druhá, teda školská (pretože ju vymyslela moja spolužiačka ešte na ZŠ) – Juháska.

2. Nepamätám sa už, ako to presne vzniklo, ale Saša sa pasovala za Teodora (to bola jedna z tých veštkyň, čo v telke obľubujú ľudí a oni im aj tak furt volajú a pýtajú si rady do života). Keď mal niekto z oddielu nejaký problém alebo „problém“, zvykli sme hovoriť: Zdôver sa Teodore. A tým to bolo vybavené. Alebo aj nie :).



# Eko brigáda (Nad jazerom 17. 3. 2018)

.....

V jedno sobotné ráno, konkrétne 17. marca sme sa stretli pri miestnom úrade na sídlisku Nad jazerom. Už od rána nám počasie neprišlo. Postupne sme sa schádzali, a keď sme boli v pomyslenom plnom počte, urobili sme spoločné foto a rozdelili sme sa do skupín.

My skautíci (ako nám povedal jeden milý pán) sme dostali za úlohu vyčistiť Dračie údolie.

Takže breh Hornádu (zaujímavé je, že o názve Dračie údolie som v živote nepočula, a to na Jazere žijem od narodenia). Ja, Ryba, Juháska, Malpa a Ginny sme ostali dost' pozadu a naše veterné upratovanie sa zmenilo na súťaž, kto nazbiera najviac sklenených fliaš od alkoholu a.k.a vodenky. Od začiatku viedli s veľkým náskokom Ryba a Ginny, ale ja s Malpou a s pomocou Juhásky sme ich dobehli a dokonca sa nám podarilo aj ich predbehnúť. No keď sa k nim pridala Danko, Tami a Amálka, nemali sme šancu, a tak sme to vzdali.

Potom sme sa dotrepali ku škole Družicová a odtiaľ potom rovno naspäť do úradu. Čakal nás tam teplý čaj a chalani.



Po ďakovných slovách pani starostky sme sa pobrali do tepla našich príbytkov. A aby som nezabudla, družina Veveričiek splnila výzvu ku Dňu sesterstva. Dobrá práca, baby! :)

Čurč



# Staré oddielové múdrosti

.....

Posledný aprílový týždeň, konkrétne 26. 4., to bude presne 20 rokov, čo som vstúpila do nášho oddielu. Skauting bol na konci 90. rokov trošku iný a trošku aj rovnaký. Rovnaký bol v ideí a cieľoch. No výrazne iný bol v tom, že žiadna seriózna programová ponuka neexistovala. Keď si všimnete nášivky na mojej skautskej košeli, tak zistíte, že sa nemám veľmi čím chváliť. Okrem troch orlích pier tam totiž žiadne nie sú.

## Prečo nemám (takmer) nič na pravom rukáve?

No lebo v čase, keď som ešte nemala činovnícku funkciu, žiadne nášivky neexistovali. Prečo? Lebo neexistovali ani odborky. Neboli výzvy... teda áno, jedna jediná – spomínané tri orlie perá. Knih bolo len zopár, aj to k nim bol ťažký prístup, časopisy raz vychádzali, raz nie. Celá inšpirácia na činnosť sa zúžila na niekoľko dostupných foglaroviek, Svojsíkove Základy junáctví a na knihu lesní moudrosti a Dvch divochov od E. T. Setona. Nováčikovská skúška a stupne napredovania sa neplnili na základe brožúrok, keďže žiadne neexistovali, ale sa zachovávali tradíciou, ktorú mal každý oddiel iný.

V našom oddiele bola nováčikovská skúška ťažká, postavila by som ju na úroveň dnešného Prvého skauta. Jej súčasťou bolo všetko možné od skautskej idey a symboliky cez určovanie azimutov, mapové značky až po morzeovku. Každý nováčik si celú túto skautskú „učebnú látku“ zapisoval do zápisníka. Nič sa nekopírovalo, nič sa neskenovalo, nič sa netlačilo. Písali sme perom, obrázky sme si ručne prekresľovali.

## Vzájomné prekvapenia

Vďaka tomu sa mi v zápisníku zachovali aj veci, ktoré s príchodom dnešných brožúrok (Nováčik, Neznáma krajina, Prvý skaut a pod.) a internetu jednoducho vymizli. Najlepšie na tom je, že čo presne sa z Deviatky plynutím času vytratilo, zisťujem len postupne. Mnohokrát čakám, že to, čo tu pred 10-15 rokmi bolo bežné, poznáte všetky aj dnes. A potom sa šokujeme navzájom. V zmysle, že vy sa divíte, že to a to kedysi v Deviatke bolo, a ja sa divím, že to a to už v Deviatke nie je. Napríklad automatická znalosť morzeovky, staré oddielové odrhovačky (pesničky) typu Zlatokop Tom, Dál, dál, dál, Izabela, Krinolína..., tzv. veľký skautský pozdrav, ktorý sme sa vždy učili iba teoreticky a nikdy ho nikto v praxi nevidel :), a kopa ďalších vecí. Medzi nimi aj...

## Indiánske mesiace

Všimli ste si na bodovacej tabuľke v pravom hornom rohu jeden obrázok? Každý mesiac je iný a vždy je tam napísaný nejaký zvláštny názov. Napr. v marci sme tam mali Mesiac prebudenia, v apríli zase Mesiac divokých husí. Až do istého dňa mi vôbec nenapadlo, že tomu nemusíte rozumieť. Ten deň prišiel, keď som v januári poprosila Aničku, aby vytlačila bodovanie namiesto mňa a odniesla ho do klubovne. Január prešiel, bodovanie som zvesila, a keď som sa pozrela do pravého horného rohu, musela som sa usmiať. Bolo tam napísané – január, Mesiac vzťahov, citov a pocitov. A pri znaku mesiaca dokreslené srdiečko. Krásne. A tvorivé. (Anička sa inšpirovala našou mesačnou témou.) A vtedy mi konečne docvaklo.

Veď ony tomu nerozumejú!

Tak, prosím pekne, sú to indiánske mesiace. Je to jedna z vecí, ktoré sa v našom oddiele podávali zopár generácií, kým neprišli moderné brožúrky a internet. My starší to máme zakreslené v zápisníkoch medzi tzv. indiánskymi symbolmi. Ide zrejme o originál indiánske obrázkové písmo, ktoré zachytil E. T. Seton (to je ten, čo založil Woodcraft) vo svojej Knihe lesnej múdrosti. Značky indiánskych mesiacov vyzerajú takto:

## INDIÁNSKÉ SYMBOLY MĚSÍCŮ



Tento obrázok je stiahnutý z internetu. Podľa Setonovho originálu sú názvy takéto:

- január – Mesiac snehu alebo ľadový mesiac,
- február – Mesiac hladu,
- marec – Mesiac prebudenia alebo Mesiac vrán,
- apríl – Mesiac divokých husí alebo Mesiac zelenej trávy,
- máj – Mesiac sadeníc alebo Mesiac piesní,
- jún – Mesiac ruží,
- júl – Mesiac búrok,
- august – Červený mesiac alebo Mesiac zelenej kukurice,
- september – Mesiac lovu,
- október – Mesiac padajúceho lístia,
- november – Bláznivý mesiac,
- december – Mesiac dlhých nocí.

### Staré a dobré

Ako tak teraz listujem v Knihe lesnej múdrosti, otočila som stranu na indiánske piesne. A čo nevidím – naše staré známe Mudže mukesin awyawayon. Kedysi sme to spievali hádam pri každom táboráku. Len naše hlasy a tichý sprievod bubna alebo s klopaním po chrbte gitary. Poznáte ten pôsobivý nápev? Ak nie, tak sa túto indiánsku pieseň priateľstva znova naučíme. A ak áno, tak sa k nej na tábore určite vrátime.

A dovtedy krásny Mesiac divokých husí a zelenej trávy vám prajem :).

Juháska

# Vlčiacke stránky

.....

## ... Nudné štatistické OKIENKO ...

Možno po prečítaní prvých stránok z tejto rubriky ste mali pár otázok, tak nech sa páči odpovede na ne :).

**Ako sa vlastne volá vlčiacky oddiel?**

**4. oddiel vlčať Canilu.**

**Kto ten oddiel vlastne vedie?**

**Ing. Michal Tirpák**, ktorý má 26 rokov. Doštudoval informatiku na TUKE a teraz je to už pracujúci manžel. Skautovať začal ako dospelý a hneď sa začal naplno venovať vlčatám.

**Kto tam ešte vo vedení je? Poznám niekoho?**

Určite áno! Mišova zástupkyňa je **Ad'ka Číkotová**, dlhoročná členka vášho oddielu – bývalá radkyňa veveričiek. Má 19 rokov a práve bojuje s dilemou, čo po strednej škole, ale zrejme sa pridá k TUKE skautskej bande.

Radkyne družín tiež určite poznáte. Sú to dve Kristíny, obidve bývalé členky 9. oddielu. Jedna je Lashkay, tú však všetci voláme Kristy, a tá druhá sestra Nižníková – Kika :)

**Kristy** má tiež 19 a takisto práve končí svoju strednú školu (gymnázium) a pýta sa samej seba, čo ďalej. Opustí Kristy Košice a vydá sa za dobrodružstvom do sveta?

**Kika** chodí na „skautské“ gymnázium GTA a práve je tretiačka. Aby posunula seba, ale aj svoj oddiel vpred, začala chodiť na rangerskú školu Equilibrium. Bude z nej už tento rok líderka? :)

Klan týchto mladých, pôvabných a šikovných dievčat v okolí Miša uztvára jeho milovaná **Marianka**. Nie, nie je milovaná preto, lebo je obľúbená radkyňa, ale je to jeho MANŽELKA. Čiže ako znie jej priezvisko? Z Marianky bude pani doktorka. Už čoskoro. V oddiele je oddielovou radkyňou a skúsenou zdravotníčkou.





(Mišo      Marianka      Kika      Ad'ka      Kristy)

### **Ako sa volajú vaše družiny ?**

**Soby** – tie sa stretávajú v pondelok s Kikou,

**Rysy** – tie sa stretávajú v stredu s Kristy,

**Býky** – tie sa stretávajú vo štvrtok s Ad'kou.

### **A kde sa stretávajú?**

Už konečne v našej vysnívanej klubovni na Letnej 34. :)

### **Môj súrodenec začína chodiť do školy, to už môže byť aj vlčá, však?**

V prvom ročníku nech sa oťukáva v škole, učí písať, čítať a až potom hor sa do skautovania u vlčat! Výnimka sa však nájde vždy a všade... tak aj u nás.

Teraz, keď už vieme, ako spomínajú na vlčiacke časy naši činovníci, o čom bude rubrika a kto a čo je vo vlčiackom oddiele, môžeme sa tešiť na články od našich najmenších. :)

Oficiality už stačilo, v máji začíname s pravou tvárou tejto rubriky!

# Čo sa stalo za posledný mesiac

.....

Možno ste si toho vedomé, možno nie, ale na konci mesiaca február sa udiala dvojité vražda, ktorá prerástla do jednej z najväčších káuz v našom novodobom slovenskom štáte. Je dôležité vedieť, čo sa v našej krajine deje, a preto vám podám menší súhrn toho, čo sa stalo.

Ján Kuciak bol 27-ročný investigatívny novinár (to je taký, ktorý vyhľadáva informácie a fakty vo verejnom záujme, obyčajne tým bojuje proti nejakému konkrétnemu bezpráviu), ktorý pracoval pre portál aktuality.sk. Venoval sa najmä vyšetrovaniu daňových podvodov, pričom niektoré boli prepojené s politickou stranou Smer-SD. Posledný článok, ktorý Kuciak dokončil pred smrťou, sa týkal kontroverzného podnikateľa Mariána Kočnera. Kočner sa pokúsil prevziať TV Markíza v 90. rokoch za pomoci pracovníkov bezpečnostnej služby. Po vydaní článku o Kočnerovi sa podnikateľ opakovane vyhrážal Kuciakovi, načo novinár podal trestné oznámenie. Polícia však tieto vyhrážky neriešila.

25. februára boli vo Veľkej Mači nájdené mŕtve telá Jána Kuciaka a jeho snúbenice Martiny Kušnírovej. Polícia vyvodila niekoľko motívov, z ktorých sa ako najpravdepodobnejší javí, že novinár bol zavraždený kvôli dnes už notoricky známemu článku, ktorý nestihol uverejniť. Čo sa v článku nachádzalo?

Ján písal o pôsobení talianskeho mafiánskeho klanu „Ndranghety“ na východnom Slovensku. Dominantný člen klanu Antonino Vadala mal konexie (vplyvné známosti) v strane Smer-SD, konkrétne na bývalú štátnu radkyňu Máriu Troškovú (bývalá slovenská miss) a Viliama Jasaňa, bývalého tajomníka Bezpečnostnej rady SR. Talianski podnikatelia, ktorí pôsobili v okolí Trebišova a Michaloviec, podnikali najmä v poľnohospodárstve. Ich hlavné financie mali plynúť z podvodov s dotáciami a finančnými príspevkami a inými mafiánskymi praktikami.

Autor tento článok s nečakanými odhaleniami nestihol uverejniť kvôli predčasnej smrti. Hneď po vražde sa konali každý piatok v slovenských mestách protesty s názvom Za slušné Slovensko. Žiadali objektívne vyšetrenie dvojitej vraždy a predčasné voľby alebo úplnú rekonštrukciu vlády (teda výmenu najvyšších vládných funkcionárov). Možno aj vďaka pokojným protestom neskôr podali demisiu (čiže odstúpili z funkcie) dvaja Robértovia, bývalý premiér Fico a minister vnútra Kaliňák.

Hoci máme dnes novú vládu pod vedením Petra Pellegriniho zo Smeru, protesty budú pokračovať, aby sa vyšetrila vražda, ktorá spustila toto politické zemetrasenie.



Luna

# Nedelná chvíľka poézie

.....

*K Aničkinej dvadsiatke. Ak nerozumiete niektorým reáliám, pýtajte sa, odpoviem, aj keď nie som Fidlibum :-D.*

## Narodeninová óda

Tmavé vlasy, hnedé očka,  
kučeravá super kočka.  
Straší tu už dve dekády,  
teda žiadna novota –  
rozširuje skautské rady  
viac než polku života.

Od víchať cez radkyňu,  
roverku až po z-vodkyňu –  
vyskúšala každú rolu.  
Hoc nebaží po kariére,  
spravila aj lesnú školu,  
skrátka hviezda v každom smere.

Na tábory chodí vždycky –  
čím by boli bez Aničky?  
Skúsili sme v jednom lete,  
či to dáme. Poviem krátko:  
Anička tam v cudzom svete  
trápi sa pri drzých spratkoch,

píše maily, z ktorých vskutku  
kričí, že má dušu v smútku.  
A v Rejdovej cez tábory  
napätý krč vládne v tvárach,  
že nemá kto program tvoriť,  
že sú skautky bez kuchára.

Anička na tábor patrí.  
Zakladá pod kotlom vaty,  
varí chutne a bez stresu,  
vie načistiť mrkvu, zeler,  
nakoreniť ryžu k mäsu,  
aj makronky robí skvelé.

Je to rázna, akčná žena,  
pozitívne naladená.  
Kde je problém, tam nestuká,  
energicky všetko spraví.  
Je to moja pravá ruka,  
tým viac, že ju skauting baví.

Milá Anka, ďakujem ti,  
že máš rada moje deti,  
že na každej Indulone  
dávaš im svoj čas aj hračky  
a vzorne sa staráš o ne,  
hoc plačú a robia mláčky.

Ďakujem ti za dôveru,  
vraciam ti ju. Plnú mieru.  
Skladám slová, vetu k vete,  
a ďakujem v rýmoch ódy  
za všetok tvoj čas na čete  
aj za penu na záchody.

K narodkám ti prajem krátko  
čo najviacej voľných piatkov,  
nech ťa škola teší zasa,  
v Žiline ti nie je clivo,  
nech ťa trochu menej striasa,  
nech máš so mnou trpezlivosť,

nech ti slnko svieti z neba,  
nech máš v sklade vždy dost' chleba,  
nech sa splní, o čom snívaš.  
Hlavne zostaň taká, jak si –  
úprimná a spoľahlivá,  
ochota a akčnosť v praxi.

A tak dvíham ešus čaju,  
nech ti všetci so mnou prajú  
ďalšie roky v šťastí, zdraví,  
nech si smiechu vždycky sýta  
a nech ťa ten skauting baví  
mnohaja, blahaja ľita.

ŽVM

# Informácie

## Družinové výlety

**Veveričky a Svište** plánujú družinové výpravy v sobotu **14. 4.**

**Ondatry** v nedeľu **15. 4. 2018.**

Bližšie info na družinovkách.

## Deň narcisov

Zbierka Ligy proti rakovine prebehne aj tento rok, hoci sa zúčastníme v trochu menšom počte. Tie, ktoré ste sa nahlásili do dopoludňajšej alebo popoludňajšej hliadky, nezabudnite prísť na **prípravné stretnutie**

**v utorok o 18.30** do našej klubovne.

Samotná zbierka bude v piatok **13. 4.**

## Ocenenie 1 kalii

Na marcovej oddielovke získali naše dve radkyne

**Luna a Ryba ocenenie 7 ľalií 4. stupňa.**

Toto ocenenie sa odovzdáva za aktivitu, prejavenu snahu a ochotu nad rámec bežných povinností.

Lune a Rybe ďakujeme za ich činnosť a blahoželáme.

## Oblastný sv. Juraj

Oslava sv. Juraja tohto roku bude celooblastná. Uskutoční sa na **lúkach**

**pri Obišovskom hrade**

**v sobotu 21. 4. 2018.**

Akcia prebehne v čase od 10.00 do 15.30, v tom však nie sú zarátané presuny. Info o presnom čase zrazu a ďalšie inštrukcie sa dozviete na družinovkách alebo z webu.

## Mesačné bodovanie

Prvé dve miesta vo februárovom bodovaní obsadili **Kami a Čurč.**

Druhý stupeň ocenenia **Lutra Sciens** za 6 červených kartičiek získala ako prvá **Amálka.**

Blahoželáme.

### Upozornenie:

Zvýšili sme počet bodov za ospravedlnenú neprítomnosť z 3 na 8.

Sestry bodovačky, nezabudnite na to.